

УДК 378.011.3.3-051:001.895:005.336
DOI <https://doi.org/10.32840/1992-5786.2021.78.36>

С. О. Кутова

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри української мови і літератури
Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ-СЛОВЕСНИКІВ ЯК ВИКЛИК ЧАСУ

Проблеми морально-духовного стану сучасного суспільства, соціально-економічна криза в Україні, оновлення змісту освіти, що відповідає соціокультурним викликам епохи, зумовили якісні зміни у професійній підготовці вчителя-словесника. Заклади середньої освіти XXI ст. чекають на учителя, який використовує у своїй професійній діяльності цілісні та системні знання з мови, літератури, володіє новим підходом до навчання, є культурною людиною, провідником демократичних змін, здатний сформувати національні риси молодих громадян нашої держави. Дослідження було виконане за допомогою комплексу взаємодоповнюваних методів, які забезпечили ефективність і наукову достовірність результатів дослідження: теоретичного – аналіз, систематизація і порівняння положень науково-педагогічної літератури для розкриття стану досліджуваної проблеми, з'ясування суті відображення та реалізації освітніх технологій у навчально-виховному процесі; узагальнення і систематизації – для обґрунтування теоретичних засад дослідження; педагогічного спостереження – для діагностування рівня підготовки майбутніх учителів-словесників після проведення низки заходів. У статті розглядаються питання інновацій під час формування особистості вчителя, який володіє професійними знаннями, комплексно реалізує свій творчий потенціал у професійній діяльності. З'ясовано суть інноваційного навчання, звернено увагу на необхідність використання інноваційних технологій у процесі навчання, тобто додержання змісту нововведення та послідовності його застосування, розкрито шляхи вдосконалення сучасного уроку. Зауважено, що реалізація можлива за дотримання певних умов проведення навчально-виховного процесу. Доведено, що використовувані інноваційні технології незалежно від теми уроку об'єднують його зміст, форми і засоби, орієнтуючи його на інтеграцію навчальних предметів, створюють умови для самовираження, для розвитку творчих здібностей, дослідницьких умінь студентів. Це продиктовано тим, що в реальному житті використання різних галузевих знань не є регламентованим, тому використання інноваційних технологій є найперспективнішим форматом організації навчально-виховного процесу з реалізацією усіх базових компетентностей, декларованих Концепцією нової української школи (здатність працювати самостійно та вмінні комунікувати з товаришами, готовність ставити перед собою проблеми та шукати шляхи їх вирішення та ін.). Представлено класифікацію інноваційних підходів до підготовки майбутніх учителів-словесників. Проаналізовано психолого-педагогічну літературу з досліджуваної проблеми, ефективність застосування даних технологій на практиці та виявлено недоліки і переваги використання, наведено приклади застосування інноваційних технологій на зразках різних освітніх заходів.

Ключові слова: інновація, інновація в освіті, інноваційні технології, учитель-словесник, професійні знання, сучасні умови навчання, технологічні зміни.

Постановка проблеми. Проблеми морально-духовного стану сучасного суспільства, соціально-економічна криза в Україні, оновлення змісту освіти, що відповідає соціокультурним викликам епохи, зумовили якісні зміни у професійній підготовці вчителя-словесника. Заклади середньої освіти XXI ст. чекають на вчителя, який використовує у своїй професійній діяльності цілісні та системні знання з мови та літератури, володіє новим підходом до навчання, є культурною людиною, провідником демократичних змін, здатний сформувати національні риси молодих громадян нашої держави. Водночас сьогодення з його стрімким плином інформації, технологічні зміни з акцентом на особистісно-орієнтовані методи потребують змін парадигми феномену освіти, зміцнення культурного фундаменту суспільства, розвитку вмінь

мобілізувати особистісний потенціал та вимагають найважливіших змін у навчально-виховному, науково-практичному та дослідному складниках системи професійної підготовки вчителів-словесників. Відзначимо, що традиційна система освіти не відповідає глобальним соціокультурним змінам в Україні, тому виникають деякі суперечності між освітою та реальним соціальним замовленням. Наприклад, професія вчителя має творчий характер із неабиякою креативністю, а навчальна програма у ЗВО слабо орієнтована на розвиток творчості. Із кожним роком збільшуються вимоги до особистості вчителя, до його компетентності, проте зовсім немає чітко сформованих вимог до студентів філологічних факультетів. Відзначено, що змінюються соціальні потреби суспільства, які вимагають учителя-новатора та дослідника,

здатного критично мислити, та чомусь незначна кількість розроблених інноваційних технологій, які скеровані на розвиток самобутності майбутнього фахівця. У межах статті з'ясуємо освітні інноваційні підходи, які доцільно використовувати під час підготовки майбутніх фахівців, їхній вплив на професійну підготовку вчителя-словесника, зазначимо, які виникають дилеми в сучасних освітніх умовах. Вивчаючи досвід професійної підготовки студентів на факультетах філології провідних ЗВО нашої країни, особливо хочеться зупинитися на діяльності Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії та розповісти про її переваги у підготовці майбутніх учителів-словесників. Фахівці цього навчального закладу не лише аналізують розвиток різних напрямів сучасної освіти і науки, а й вносять перспективні зміни до реформування системи підготовки майбутніх учителів. Здійснюється постійний обмін думками, досвідом та знаннями з багатьох проблем сучасної освіти та науки. Для вдосконалення підготовки майбутніх учителів-словесників ЗВО на сучасному етапі розвитку освіти і науки викладачі закладу використовують прогресивний досвід вітчизняних та зарубіжних науковців, упроваджують ефективні інноваційні технології, методи навчання. Акцент на інноваційному підході не випадковий, адже реформування торкається усієї системи освіти, тому найближчі перспективи створюватимуться сьогоднішніми студентами, які повинні бути прогресивною освіченою спільнотою. Кафедра філології організовує і проводить семінари, круглі столи, планові конференції, серед яких – міжнародні та щорічні всеукраїнські конференції («Художнє втілення концепції світу та людини у драматичному творі», «Інновації в сучасній філологічній науці (до 150-річчя зі дня народження академіка Г. Костюка)», «Творчість Олеса Гончара в українському та загальноєвропейському контексті», «Проблеми національної ідентичності в українській та зарубіжній літературі», «Інноваційні технології як основа професійного становлення особистості» та ін.). Викладачі кафедри є постійними учасниками журі секцій літературознавчого, мовознавчого та журналістського напрямів Хмельницького територіального відділення Малої академії наук. У травні 2021 р. здобувачі освіти ЗВО провели зустріч зі стейкхолдерами, на якій проаналізували інноваційні підходи до викладання сучасної методики навчання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

У науковій літературі питання професійного становлення учителів-словесників представлено досить багатоаспектно. Так, розробленням концептуальних ідей нової стратегії професійної підготовки студентів ЗВО займалися О. Абдулліна, С. Архангельський, Н. Кузьміна, В. Сластьонін та ін. Проблеми формування і розвитку педагогічної

майстерності та педагогічної творчості розглядали І. Зязюн, Є. Барбіна, В. Моляко, В. Семиченко; питання особистої культури висвітлено у працях В. Кан-Калик, М. Лещенка, О. Рудницької, Р. Хмельюк; проблеми педагогічних інновацій розкрито у працях О. Арламова, М. Бургіна, В. Журавльова, А. Ніколе. Використання методичних інновацій – це вірний шлях поліпшення інформованості молоді та розвитку їхніх особистісних якостей. Деякі напрями методичної підготовки вчителя-словесника, формування його як мовної особистості розглянуто у розвідках І. Білодіда, О. Біляєвої, Н. Волошиної, Т. Донченко, С. Карамана, В. Кононенка, Л. Мацько, Л. Мірошниченко. Повною мірою розкрито інноваційні технології навчання методики української мови у науковому доробку І. Кочана. Роль комп'ютерних технологій у розвитку професійного потенціалу майбутніх учителів-словесників розкрито у працях С. Цінько та О. Рябцева. Можемо зробити висновок, що тема актуальна, але не досить ґрунтовно досліджена та потребує розв'язання деяких питань та суперечностей. Аналіз наукової літератури з розглянутої проблеми виявив, що чіткої класифікації інноваційних технологій під час підготовки вчителів-словесників ученими-теоретиками та практиками не запропоновано. Також у поняття «технологія» закладається здійснення різних операцій, використання різних способів та прийомів, педагогічних методів та матеріалів, тобто всього, що сприяє ефективній роботі вчителя та гармонійному забезпеченню навчально-виховного процесу.

Мета статті. Метою статті є визначення інноваційних підходів до підготовки вчителя-словесника в сучасних реаліях українського суспільства. Дослідження було виконане за допомогою комплексу взаємодоповнюваних методів, які забезпечили ефективність і наукову достовірність результатів дослідження: теоретичного – аналіз, систематизація і порівняння положень науково-педагогічної літератури для розкриття стану досліджуваної проблеми, з'ясування суті відображення та реалізації освітніх технологій у навчально-виховному процесі; узагальнення і систематизації – для обґрунтування теоретичних засад дослідження; педагогічного спостереження – для діагностування рівня підготовки майбутніх учителів-словесників після проведення низки заходів.

Виклад основного матеріалу. Насамперед потрібно зазначити, що розвиток науки, щоденні відкриття в різних галузях життя, збільшення обсягу інформації та її постійне оновлення потребують від людини активності, самостійності, уміння не загубитися в бурхливому потоці повідомлень та інформації. Відповідно, сучасні реалії вимагають від людини швидкого орієнтування у подіях, що відбуваються, та надання їм особистісної оцінки. Отже, школа повинна готувати

активних, самостійних громадян, здатних до критичного мислення, які б мали творчі здібності, вміли неупереджено опрацьовувати бурхливий потік інформації, модернізували свій інтелектуальний та морально-культурний рівень. Саме тому використання інноваційних підходів до навчання та підготовки майбутніх учителів-словесників є необхідною умовою сучасного навчання у ЗВО [1]. Ці методи допомагають краще зрозуміти і засвоювати навчальний матеріал та формувати самостійну пізнавальну активність студентів, що допоможе майбутнім учителям-словесникам відкривати, здобувати нові знання, а в результаті формувати свою професійну компетентність. Щоб навчально-виховна діяльність була ефективною для усіх його учасників, вона повинна проходити за умови створення атмосфери вільної творчої співпраці. Також взаємодія студентів та викладача повинна бути навчанням, яке стає корисним для всіх. Цьому слугують групові заняття, де всі є рівнозначними суб'єктами процесу навчання, тобто його творцями. Інноваційні технології мають неоціненний потенціал для підготовки майбутніх учителів-словесників, які здатні активно і досить успішно функціонувати в різноманітних соціально-професійних галузях нашої країни та поза її межами.

У педагогічній науці не існує єдиної точки зору щодо розуміння терміна «інноваційний педагогічний підхід», дотичними є такі: «нововведення», «модернізація», «осучаснення». Це процес пошуку нового та оригінального розв'язання педагогічних завдань у досліджуваному контексті. Отже, інновації – це зміни, які характеризують планомірну діяльність створення, освоєння та використання нововведень, є процесом наукового та творчого пошуку, котрий забезпечує цілеспрямований відбір та оцінку педагогічного досвіду, наукових ідей, методик, де вчитель може виступати творцем інновацій, дослідником, користувачем нових педагогічних теорій і концепцій. Упровадження інноваційних технологій пов'язане із соціальними та суспільними процесами та подіями, глобалізацією та інтеграцією нових знань. Термін «інновація» (від англ. novation) означає нововведення, заміну чого-небудь новим. Упровадження різних нововведень незмінно зумовлює соціальні зміни у суспільстві. Педагогічна інновація є одним із видів цих соціальних інновацій. Отже, простежується залежність між інноваційними підходами педагога і його педагогічною майстерністю [2]. На сучасному етапі розвитку педагогіки виділяємо такі інноваційні технологічні підходи: інформаційно-комп'ютерні технології; технології критичного мислення; ігрові технології; технології особистісно орієнтованого навчання; проєктну технологію; технологію проблемного навчання. Зупинимось на кожному інноваційному підході

детальніше. Під час підготовки майбутніх учителів загальноосвітньої школи необхідно знайомити їх з інформаційно-комунікаційними технологіями: програмами адміністрування навчальної діяльності та комп'ютерними навчальними програмами (NetSchool, «Мережеве місто», «Шкільний офіс», «Шкільна Інфосистема», «Школа», «Електронний щоденник», «Інтерактивні карти для школи», «Конструктор інтерактивних карт», «Комплект електронних навчальних матеріалів» та ін.). Вони стануть корисними для розроблення щорічної програми навчального предмета, під час зберігання, накопичення і подання необхідної інформації [3], адже в епоху комп'ютерних технологій швидкий ритм життя вимагає швидкого та якісного розв'язання питань, пов'язаних з освітою, навчанням як учителів, так і учнів та їхніх батьків. Ці вміння та навички формують інформативну компетентність, яка допомагає краще орієнтуватися в інформаційному просторі, легко оперувати даними, використовувати їх у повсякденному житті відповідно до потреб ринку праці та продуктивного виконання своїх професійних обов'язків.

Під час користування ІКТ необхідно розповісти студентам про особливості діяльності хакерських схем, які змушують користувачів передавати конфіденційну інформацію, наприклад паролі від банківських карт та номери різних документів та довідок. Вони переважно використовують спам, що викликає враження офіційного джерела, наприклад банку. Також досить поширеними стають випадки кібербулінгу (метод приниження гідності людини шляхом розміщення приватних фото чи публікацій різних текстів компрометуючого характеру).

Технологія критичного мислення допомагає засвоїти певний обсяг знань і сприяє розвитку особистісних якостей. Особливостями цього методу є повна самостійність студента у прийнятті рішень, відсутність авторитету з боку дорослого, студенти чи учні мають можливість пізнати себе, своє внутрішнє «Я» в процесі отримання знань. Критичне мислення – це складний ментальний процес, який розпочинається із залучення інформації та закінчується самостійним прийняттям рішення [4]. До критичного мислення ми відносимо: уміння приймати та врівноважувати у своїй свідомості різні точки зору («Розмова зі зміною позиції»); уміння піддавати свої раніше набуті знання сумнівам та скепсису (прийоми ТРИЗ-педагогіки); уміння поєднувати методи активного навчання й інтерактивного («Ажурна пилка», «Ток-шоу»); уміння перевіряти різні ідеї на можливість їх використання у реальному житті («квест-технологія»); уміння самостійного моделювання доказової бази (створення дискусійних груп «Шерлоки»); уміння переосмислювати сталі поняття і терміни («Мозковий штурм»); уміння знайти правдиву інформацію (тренінги «Не казкові проблеми») [5]. Отже, засто-

сування критичного мислення є необхідною умовою для молодого покоління в бурхливий час соціальних, політичних та економічних змін для вирішення щоденних непередбачуваних проблем. Використання цієї технології є одним із важливих шляхів розвитку науки й освіти в нашій країні і, відповідно, всього інформаційного суспільства.

Ігрові технології. Одним з ефективних способів розуміння та вивчення необхідної інформації є ігрові методи навчання. Для кращого опанування нового матеріалу розумно використовувати ігрові технології, які містять значну кількість способів організації навчально-виховного процесу у формі педагогічних ігор. Гра – це вид діяльності, який сприяє засвоєнню суспільного досвіду в умовах різних життєвих ситуацій; це школа професійного життя на прикладах із сімейного життя, школа людських відносин [6]. У ході педагогічної гри учні та студенти навчаються, не помічаючи цього. Аналізуючи різні підходи до розуміння сутності творчої гри, ми виділили таку класифікацію ігор. За спектром цільових орієнтацій виділяємо такі творчі ігри: ігри-вправи (ребуси, вікторини, кросворди); ігри-дискусії (обмін думками під час обговорення якоїсь проблемної ситуації); рольову гру (спонукає студентів до психологічної переорієнтації); ділову гру (передбачає моделювання ситуації для розв'язання складного питання на рівні «фахівець – керівник»). На думку Л.А. Венгера, навчальні ігри вчать майбутніх учителів-словесників застосовувати набуті теоретичні знання на практиці [7]. Ігрова діяльність викликає інтерес у студентів, тобто виконує спонукальну функцію. У процесі гри учасники розвивають комунікабельні здібності, поліпшують спілкування елементами культури; студенти повною мірою реалізують свої можливості; розвивають такі психічні якості, як пам'ять, увага, воля. Також під час проведення гри відбувається діагностика знань, умінь і навичок студентів, виявляючи помітні відхилення та помилки. Ігрові технології багатопланові, кожен з учасників корегує власну структуру особистості, вносячи в неї позитивні зміни. Під час організації ігор важливо визначити, які вміння і навички студенти засвоять у процесі гри, потрібно передбачити негативні боки гри (виникнення конфліктних ситуацій, порушення правил та ін.).

Технології особистісно орієнтованого навчання. Необхідною умовою цього інноваційного методу є розвиток індивідуальних здібностей студентів, які найбільше використовують свій власний досвід для того, щоб пізнати себе, свою особистість і, відповідно, самореалізуватися у професії. Центром у цій освітній схемі є індивід, тобто студент з усіма своїми психічними особливостями, що є вирішальним для диференціації навчально-виховного процесу. Відправним пунктом для цієї методики є розкриття індивідуальних можливостей та осо-

бливостей кожного студента. Технологія особистісно орієнтованого освітнього процесу вимагає спеціального конструювання дидактичного матеріалу, навчального тексту з урахуванням усіх особливостей розвитку студента під час практичної реалізації знань [8]. Цей підхід вимагає повного дидактичного забезпечення.

Проектна технологія. Популярність проектного навчання як ефективного підходу до викладання та навчання лише набирає обертів. Дослідження у цій галузі науки підтверджують зростання мотивації до навчання у студентів і вказують на підвищення рівня досягнень. Досліджувана технологія орієнтує студентів на виготовлення власного інтелектуального продукту, а не лише на засвоєння певної теми курсу. Під час проєктування студенти засвоюють нові знання, консультуються з викладачем та однолітками, займаються пізнавальною, конструкторською, дослідницькою діяльністю, що передбачає комплексний підхід до отримання зовсім іншої якості освіти. Метою проєктної технології є отримання індивідуального досвіду студентом та створення власного проєкту [9]. Темі проєктів можуть бути різноманітними: «Шкільна україномовна освіта XXI ст.», «Лінгвометодична підготовка у ЗВО», «Перспективні технології навчання у шкільному курсі української мови», «Розвивально-активне навчання школярів у сучасній школі», «Професійні компетенції вчителя-словесника» та ін.

Технологія проблемного навчання стимулює самостійну дослідницьку діяльність студентів, розвиваючи творчі та інтелектуальні здібності. Ця технологія не зовсім нова, але досі залишається актуальною, є потужним інструментом освітян. Під час використання цієї технології студенти не отримують готові знання, а шукають їх самостійно. Щоб зрозуміти суть проблеми чи проблемної ситуації, студенту необхідно проаналізувати протиріччя між наявними знаннями та тими, які необхідно засвоїти, якими необхідно оволодіти. На думку фахівця з питань проблемного навчання М.І. Махмутова, ця технологія розвиває діалектико-матеріалістичне мислення студентів, формує гармонійно розвинену особистість [10]. Проблемний підхід допомагає вирішити низку проблем сучасної освіти та науки, але це можливо лише на основі досвіду раніше вирішуваних проблем. Наприклад, доцільно буде організувати літературну студію чи театральний гурток, де можна вирішувати «вічні» проблеми героїв із творів української літератури («Кайдашева сім'я» І. Нечуя-Левицького, «Украдене щастя» І. Франка, «Хіба ревуть воли як ясла повні» П. Мирного, «Тигролови» І. Багряного та ін.). Доцільно проводити круглі столи для вирішення проблемних тем: «Роль української літератури в житті підлітка XXI ст.», «Гендерна поведінка героїв творів

української літератури: тоді та зараз (спільне та відмінне)», «Громадянський шлюб у творах класиків: добре чи погано?» та ін.

Висновки і пропозиції. Таким чином, розглянутий нами зміст інноваційних технологій та роль останніх у методичній підготовці майбутніх фахівців орієнтовані на формування та вдосконалення професійних компетенцій учителя-словесника сьогодення. Описані технології можна використовувати під час викладання різних дисциплін філологічного циклу. Це дасть змогу сформулювати усвідомлену готовність майбутніх учителів-словесників до впровадження інноваційних підходів у шкільну практику ЗСО в перспективі. Використання інноваційних технологій допомагає розв'язувати такі завдання навчального-виховного процесу, як активізація розумової діяльності студента, здійснення індивідуального навчання, заощадження навчального часу з метою його подальшого використання, контрольованість та можлива передбачуваність результатів, використання найкращих зразків світового педагогічного досвіду, створення умов для практичного використання потенційних здібностей майбутніх учителів-словесників. Інноваційні технології ефективно реалізують такі важливі дидактичні принципи лінгвістичної освіти, як науковість, наочність, доступність, автономність.

Список використаної літератури:

1. Голуб Н.Б. Риторика у вищій школі : монографія. Черкаси : Брама-Україна, 2008. 400 с.
2. Артюшина М. Сутність та особливості інноваційно-орієнтованого підходу у сучасній школі. *Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету*. 2009. Ч. 3. С. 15–22.
3. Кочан І. Нові освітні технології в практиці викладання української мови як іноземної. *Теорія і практика викладання української мови як іноземної*. 2008. Вип. 3. С. 14–20.
4. Потапенко О.І., Потапенко Г.І., Кожуховська Л.П. Інноваційні технології навчання методики української мови у вищих навчальних закладах та середніх освітніх закладах : навчальний посібник. Київ : Міленіум, 2006. 142 с.
5. Освіта навпаки, або Першопрохідці-STEM. URL: <http://pedpresa.ua/177304-osvita-navpaku-abo-pershoprohidtsi-stem.html>. (дата звернення: 25.08.2021).
6. Енциклопедія педагогічних технологій та інновацій / авт.-укл. Н.П. Паволокова. Харків : Основа, 2009. 176 с.
7. Фетюкова Л.А., Телехова О.П. Інноваційні підходи у викладанні навчальних дисциплін та їх роль у педагогічній підтримці обдарованих учнів. *Вивчаємо українську мову та літературу*. 2018. № 8. С. 8.
8. Гарна С. Урок літератури – це урок творчості. *Освіта України*. 2018. Жовтень. С. 13.
9. Грабовська С.Л. Інтерактивне навчання у вузі: проблеми і перспективи. *Вісник Львівського університету. Серія педагогічна*. 2004. Вип. 15(4.2). С. 171–176.
10. Кучерук О.А. Перспективні технології навчання в шкільному курсі української мови : навчальний посібник. Житомир : ЖДУ ім. І. Франка, 2007. 182 с.

Kutova S. Innovative approaches in the preparation of future language teachers as a challenge of time

Problems of moral and spiritual state of modern society, the socio-economic crisis in Ukraine, updating the content of education, corresponding to the socio-cultural challenges of the era, have led to qualitative changes in the professional training of teachers – language teachers. Institutions of secondary education of the XXI century expect a teacher who uses in his professional activities holistic and systematic knowledge of language, literature, has a new approach to learning, is a cultural person, a conductor of democratic change, able to form the national traits of young citizens of our state. The article considers the issues of innovations in the formation of the personality of a teacher who has professional knowledge, comprehensively realizes his creative potential in professional activities. The study was carried out using a set of complementary methods that ensured the effectiveness and scientific reliability of the research results: theoretical - analysis, systematization and comparison of the provisions of scientific and pedagogical literature to disclose the state of the problem under study, to clarify the essence of reflection and implementation of educational technologies in the educational and educational process ; generalization and systematization to substantiate the theoretical foundations of the study; pedagogical observation to diagnose the level of training of future teachers. The author clarifies the essence of innovative learning, draws attention to the need to use innovative technologies in the learning process, ie compliance with the content of innovation and the sequence of its application, reveals ways to improve the modern lesson. It is noted that the implementation is possible under certain conditions of the educational process. It is proved that the used innovative technologies, regardless of the topic of the lesson, unite its content, forms and means, focusing it on the integration of subjects, create conditions for self-expression, for the development of creative abilities, research skills. This is dictated by the fact that in real life the use of various industry knowledge is not regulated, so the use of innovative technologies is the most promising format for organizing the educational process with the implementation of all basic competencies

---

declared by the Concept of the new Ukrainian school. pose problems and look for ways to solve them and others). The article presents a classification of innovative approaches in the training of future vocabulary teachers. The psychological and pedagogical literature on the researched problem, efficiency of application of these technologies in practice is analyzed and lacks and advantages of use are revealed, examples of application of innovative technologies on samples of various educational actions are resulted.

Key words: *innovation, innovation in education, innovative technologies, teacher-vocabulary, professional knowledge, modern learning conditions, technological changes.*